

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. гр. Хасково, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Христина З. Жисова

при участието на секретаря Ваня З. Кирева
като разгледа докладваното от Христина З. Жисова Гражданско дело №
20235640100804 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правна квалификация чл.558, ал.7 от Кодекса за
застраховането /КЗ/, вр. чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/
от Гаранционен фонд – София, БУЛСТАТ: 121446665, със седалище и адрес
на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев” № 2 ет.4, представляван от
изпълнителните директори М. К. и С. С., против Р. Н. Й., ЕГН *****, с
адрес: с.*****.

Ищецът твърди, че на основание чл.557, ал.1, т.2. б."а" от Кодекса за
застраховане изплати по щета № 22110019/24.01.2022 г. обезщетение за
имуществени вреди в общ размер на 1367.00 лв., вкл. и 37.00 лв.
ликвидационни разноски по обработка на претенцията за увреден при ПТП,
настъпило на 16.12.2021г., л.а. „*****” с рег. № *****, собственост на С. П. К..
Виновен за катастрофата, по данни от протокол за ПТП по описа на ОД на
МВР-Хасково бил ответникът, който управлявайки собствения си л.а. „*****”
с рег. № ***** в с. Горски извор, по ул. „Хасковска”, поради движение с
несъобразена скорост с пътните условия, изгубил контрол над управлението
на автомобила и ударил паркирания л.а. „*****” с рег. № *****, като така
причинил процесното ПТП.

Поддържа се в исковата молба, че в нарушение на чл. 490 КЗ
ответникът управлявал увреждащия л.а. „*****” с рег. № ***** без действаща
задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, съгласно приложена
справка на Информационния център към Гаранционен фонд към датата и часа
на ПТП. Същата, съгласно чл. 573 КЗ се изготвяла на база ежеседмично

предоставяне на информация от самия застраховател за сключените и прекратени от него полици. На основание чл. 574, ал. 12 КЗ документ, изготвен въз основа на данни от Информационния център бил официален документ, удостоверяващ наличието или липсата на застраховка, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, началната и крайната дата на покритието на същата. За посочения за увреждащ лек автомобил нямало действаща застраховка по риска "Гражданска отговорност" към датата на ПТП, т.е. същият бил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност".

Ищецът посочва още, че потърсил ответника да възстанови изплатеното от Гаранционен фонд, но към датата на депозиране на исковата молба в съда това не било сторено.

Предвид изложеното се иска от съда да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца - Гаранционен фонд, сумата от 1367,00 лева, представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение за имуществени вреди по процесната щета, ведно със законна лихва върху нея, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 24.04.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и направените по делото разноски.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК не е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника Р. Н. Й., но в проведеното на 11.10.2023 г. съдебно заседание той признава предявеният иск.

С молба вх. рег. № 16055/07.12.2023 г. ищецът, чрез процесуалния си представител, е заявил, че поддържа така предявените претенции и прави искане за постановяване на решение при признание на иска.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите и исканията на страните, намира следното:

Разпоредбата на чл. 237 ГПК предвижда, че признанието на иска от ответника обвързва съда, като при наличието на предвидените положителни предпоставки и липсата на процесуални пречки, съдът следва да прекрати съдебното дирене и да постанови решение само съобразно признанието, тоест да уважи иска така както е предявен.

В настоящия случай са налице предпоставките, предвидени в чл. 237, ал. 1 ГПК за постановяване на решение при признание на иска – ответникът е заявил, че признава предявения иск в първото по делото съдебно заседание, т.е. че дължи процесните суми на ищеца, а ищецът е поискал постановяване на решение при признание на иска. Същевременно не са налице процесуалните пречки (отрицателните предпоставки), установени в разпоредбата на чл. 237, ал. 3 ГПК, а именно – признатото право да противоречи на закона или на добрите нрави или да е признато право, с което страната не може да се разпорежда.

На следващо място, правното основание на иска е чл.558, ал.7 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД, следователно претенцията не е от категорията на тези иски, за които законодателят изрично е постановил изключение за приложението на разпоредбата на чл. 237 ГПК – по брачни иски – чл. 324 ГПК, по иски за гражданско състояние – чл. 334 ГПК и по иск за поставяне под запрещение – чл. 339 ГПК.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да се постанови исканото решение, с което да бъде уважен предявения иск, като на основание чл. 237, ал. 2 ГПК не е необходимо да излага мотиви съобразно чл. 236, ал. 2 ГПК, а само указва, че то се основава на признанието на исовете. Оттук следва, че съдът постановява съдебен акт, без да изследва основателността на иска и без да прави собствени фактически и правни изводи по предмета на спора, а постановява решение, с което уважава иска.

С оглед изхода на делото и че ищецът претендира разноси, на основание чл. 78, ал. 1 и ал.8 ГПК, единствено на същия следва да се присъдят такива в размер на 54,68 лева за държавна такса, съобразно ангажираните доказателства за реалното им извършване и представения списък по чл.80 ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Н. Й., ЕГН *****, с адрес: с.*****, на основание чл.558, ал.7 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД, **ДА ЗАПЛАТИ** на Гаранционен фонд – София, БУЛСТАТ: 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев” № 2 ет.4, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. С., сумата от 1367,00 лева, представляваща изплатено по щета № 22110019/24.01.2022 г. обезщетение за имуществени вреди за увредения автомобил (л.а. „****” с рег. № ****) при ПТП, настъпило в с. Горски извор, обл.Хасково на 16.12.2021 г. по протокол за ПТП № 1705039/16.12.2021 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска - 24.04.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Р. Н. Й., ЕГН *****, с адрес: с.*****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на Гаранционен фонд – София, БУЛСТАТ: 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев” № 2 ет.4, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. С., сумата от 54,68 лева, представляваща направените разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: К. Х.